

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 34. Epistola Baronii hac in caussa ad Archiepiscopum Viennensem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

quas Patres Societatis pro Molinæ defen-
 sione produxerunt, illis non obstantibus, Sæc. XVII.
 Molinam cum Cassiano consentire in præ- A. C. 1603.
 dicta propositione decima tertia, & eam
 sententiam formaliter docuisse, quæ Sanctis
 Patribus, & Ecclesie definitioni omnino
 adversatur.

§. XXXIV.

*Epistola Baronii hac in causa ad Ar-
 chiepiscopum Viennensem.*

Eo tempore varius rumor de Molinia-
 næ causæ fato atque exitu suspen- *Hist. Congr.*
 sam tenebat Franciam, quocirca præ *l. i. c. 14.*
 ceteris Petrus Villaresius Viennæ in Gal- *Abregé Ec-*
 liis Archiepiscopus Cæsarem Baronium *cel. Siecl.*
 Cardinalem datis ad eum literis rogabat, *XVII.*
 ut pro sua in rebus dijudicandis peri- *M.S. Card.*
 tia a partium studio hac in re prorsus *Ricii Petr.*
 alienus mentem suam desuper aperiret. *Matth. Hist.*
 Is igitur, ut Zelosissimi hujus Præsu- *sept. ann.*
 lis precibus deferret, die decima quin- *pac.*
 ta Martii sequentem exarabat episto-
 lam, quam nec ipse Livinus suppositi-
 tiam esse solide comprobare poterat.
Illustrissime & Reverendissime Domine:
ignoscas si tardius quam par est, ad literas
Reverendissimæ Dominationis Vestræ re-
scribo, quas ut puras & Orthodoxas in
omnibus exosculatus sum, a quibus absit,
ut vel in minimo apice vel puncto dissentiam,
tantum-

Sæc. XVII. tantummodo de libris Molinæ remanet
 A. C. 1603. trouersia. Legi eos, sed non sine stomacho
 cum in illis nihil potentius agere pro-
 ferat, quam S. Augustino adversari (licet
 sanctum nunquam nominet) eumque offi-
 tantia redarguere, seque illo in disputa-
 tionibus vigilantiorē acutioremque iudicare,
 quis potest eum talia loquentem ab-
 que nausea tolerare? licet ut anguis e-
 fugiat, & e manibus facile elabatur; &
 etsi temerarium quis inueniat, haud facile
 possit hæresis convincere & sugillare. Non
 huiusmodi Commentatoribus indiget Ec-
 clesia Dei, quæ puritate, candore, nitore
 delectari tantummodo consuevit, ipsa non
 habens maculam, neque rugam. Legi, in-
 quam eum, & ad quinquaginta & amplius
 notavi propositiones, verba, phra-
 ses, quas vel saltem affines esse erroribus
 Pelagianorum sive Semipelagianorum (licet
 ipse cautius intra Catholicæ fidei limites,
 vel protestando saltem, se contineat) ne-
 mo puto, qui absque affectu illa perlegerit,
 negabit omnino. Quid Ecclesia Dei
 indiget huius Molinæ libris, ut discat,
 quæ a tot Sanctis Patribus, Conciliis at-
 que Decretis jam ante tot sæcula didicit,
 atque docuit? quod ad ipsum Dominum
 Nostrum Clementem Papam attinet, hoc
 ipsi in proposito est, hoc in voto, hoc de-
 nique in decreto, ut nec latum unquam a

vestigiis Prædecessorum recedat, sed iisdem Sæc. XVII.
 insistat quam firmissime. Scit plane tot A. C. 1603.
 sanctos Pontifices, Innocentium, Sixtum,
 Cælestinum, Hormisdam, ac denique Fe-
 licem, cujus sunt Canones Arausicani
 Concilii, hoc professos suis scriptis esse,
 atque testatos, Romanam Ecclesiam in iis,
 quæ spectant ad gratiam & liberum ar-
 bitrium, sequi semper consuevisse S. Au-
 gustinum: testatur equidem id tot verbis
 Hormidas suis literis adeo, ut alio judi-
 cio opus non sit, cum jam præjudicatum
 sit, laborat nunc in discutiendo Molinæ
 volumine, de quo vel abjiciendo, vel pur-
 gando, vel retinendo, adhuc sub judice lis
 est. Mea siquidem sententia eo non indiget
 Ecclesia Catholica, in quo vel saltem quæ-
 dam auditui horridula essent corrigenda.
 Monui Reverendos Patres meos Societatis
 Jesu, ne existimationem eorum in defensione
 librorum ejus periclitari sinant, & in di-
 scrimen adduci. Colo ipsos omnes, Deus
 scit, ut Patres, ut de illis illud usurpem:
 opprobria exprobrantium tibi ceciderunt su-
 per me, at nolo prolixior esse. Vale Pa-
 ter amantissime, atque doctissime, lucerna
 pedibus meis, cum per obscura contigerit
 ambulare. De beatis viris in Sanctorum
 numerum collocandis, ad aliud tempus ser-
 vavit hoc Deus. Romæ idibus Martii an-
 no Domini millesimo sexcentesimo tertio.
 Vestræ

Sæc. XVII. *Vestræ Illustrissimæ ac Reverendissimæ*
 A. C. 1603. *Dominationis frater & servus.*

CÆSAR BARONIUS

§. XXXV.

Congregatio XXVII. XXVIII.
 XXIX. & XXX.

Hist. Congr. Summo Pontifice ob podagræ dolorem
l. 3. cap. 27. præpedito, aliquanto longius differe-
Hist. controu. rebatur sequens Congregatio die quinta
l. 5. c. 21. Maji habita, in qua examini subiecta
 est ultima quæstio: *an Molina non sicut*
ac Cassianus nolit admittere prædestinatio-
nem gratuitam aliquorum esse non omnium.
 Hanc nec Cassiani nec Molinæ doctrinam
 fuisse affirmabat Pater Arrubal, cum
 autem Lemosius scientiam, ut vocant, mediam
 impugnaret, Pater Arrubal in causæ suæ
 subsidium vocabatur sequens hoc argumentum:
Præscientia Dei, quod si Petro daret efficacia
auxilia, is converteretur, ergo ante decretum
ponenda est præscientia, per quam Deus
certo cognoscat hoc futurum conditionatum.
 Ad hoc autem respondit Lemosius: *Re-*
verende Pater, nonne ego jam bis respondi
ad hoc argumentum, quod cum jam fuerit
optime solutum, debuiſſet Reverentia tua
ulterius procedere: interim tamen dico rur-
sus, aliam esse præscientiam, qua Deus
cognoscit.